

“రండి, మాకార్లో డ్రాప్ చేస్తాం మిమ్మల్ని....” అంది మినెస్ గీత ప్రోగ్రామ్ అయిపోయి బయటికి వస్తుంటే రజితతో.

“ఓ, థాంక్యూ” అంటూ మినెస్ గీతతో పాటు కారు దగ్గరకు వచ్చింది. రజిత.

ఆ ఇద్దరికీ ఎక్కువ ఫరిచయం లేదు. ఏ ఒకటి రెండు సార్లో ఇట్లా ఏదో ప్రోగ్రామ్ లో కలుసుకున్నారు. మినెస్ గీతకు ఎక్కువగా మాట్లాడే అలవాటు లేదు. కానీ, రజిత మాత్రం చాలా ఎక్కువగా మాట్లాడుతుంది.

రవీంద్ర భారతిలో కూడా ఇద్దరూ పక్కపక్కనే కూర్చున్నారు. నృత్య కార్యక్రమం చాలా బాగుంది. గీత పూర్తిగా ఆ నాట్యంలో లీనమైపోయింది. కానీ, రజిత మాత్రం ఏదో ఒకటి కామెంట్ చెయ్యడం చాలా విసుగు కలిగించింది. రజిత పెద్ద పొజిషన్ లో ఉన్న లేడి. అందుకని మాట్లాడవద్దు అసలేకపోయింది. ఆవిడ మాట్లాడే మాటల్లో గొప్పలు, అతిశయోక్తులు కొల్లలుగా దొర్లుతూనే ఉంటాయి గీత చాలా వరకు ఊకొట్టడం తప్ప మాట్లాడలేదు. అసలైతే రజిత చాలావరకు ఎదుటి వాళ్ళకి మాట్లాడే అవకాశం ఇవ్వదు, అదీ ఆమె ప్రత్యేకత.

మినెస్ గీతతో ఆవిడ కూతురు రేఖ కూడా ఉంది. ఆ అమ్మాయి కూడా మితభాషి. ముగ్గురూ కారు చగ్గరకు వచ్చిన తరువాత రేఖ ముందు సీట్లో కూర్చుంది. గీత, రజిత వెనక సీట్లో కూర్చున్నారు.

“డ్రైవర్ పక్కనెందుకు కూర్చుంటావు? ఇక్కడే కూర్చో?....” అంది అధికారికంగా రేఖను ఉద్దేశించి రజిత. రజితవై పొక్క ఉణం చూసి దృష్టి మరల్చి ముందు సీట్లోనే కూర్చుండిపోయిందామె.

దారి పొడుగునా కూడా ఫుల్ స్టాప్ లూ, కామాలు లేకుండా మాట్లాడుతూనే ఉంది రజిత.

“ఏయ్, డ్రైవర్! కారు ఎడమ వైపుకు పోనివ్వు....”

“అబ్బబ్బ! ఈ రోజుల్లో వీళ్ళకి కూడా ఎంత అహంకారమనీ.... కారు వాళ్ళ సొంతమే అన్నంత ధీమాగా ఉంటారు. అదిగో చూశారా: మీ డ్రైవర్ కారెంట్ రాష్ గా నడుపుతున్నాడో-కొంచెమైతే ఆ స్కూటర్ని గుద్దేనేదే.... అసలు వీళ్ళకి ట్రాఫిక్ రూల్స్ న్నా తెలుసా-అని.... గీత గారూ: మీ డ్రైవర్ని వెంటనే మార్చేయాలి సుమా! ఇదేమన్నా రోడ్డుకు కుంటున్నాడా తను జాగీర్దారా-ఈ మధ్య వచ్చే సినిమాలు చూసి వీళ్ళు మరీ పెట్రేగి పోతున్నారు. రిజావాడు హీరో, జట్కావాడు హీరో, టాక్సీవాడు హీరో.... ప్రతివాడూ హీరో పోజు కొట్టేవాడే.... మీరెం మూట్లాడరేమిటి? ఓహో! అర్థమైందిలెండి.... గట్టిగా మాట్లాడే ఈ డ్రైవర్లు వని మానేస్తారు. ఇక మనకి పాట్లు తప్పవని ఊరుకునుంటారు.” స్వరం తగ్గించి అంది. “అందుకే వీళ్ళకి పొగరెక్కువవుతుంది. కానీ, మరీ

అంత మెత్తగా ఉండకూడదండీ. మాకారు మొన్నే ఆమ్మేశాం. ఆఁ కుడివైపు తిప్పు— కారు పాత మోడలై పోయిందని కొత్త కారు బుక్ చేశాం— ఇంకో పది, పదిహేను రోజుల్లో వచ్చేస్తుంది. మాకారు డ్రైవరు మాత్రం నన్ను చూస్తే వణికిపోతాడు నుమండీ.... ఆఁ.... ఇప్పుడు ఎడమవైపు తీసుకుని ఆ ఆకువచ్చ గేటు దగ్గర ఆపేయ్.... ఆఁ— ఇక్కడే.... థాంక్యూ, గీతా!....” అంది కారు ఆపిన తరువాత దిగబోతూ రజిత.

అప్పటి వరకూ పూర్తిగా గీత శ్రోతగానే ఉంది. రేఖ కూడా.

డ్రైవర్ కూడా మానంగానే ఉన్నాడు.

“అన్నట్లు, రజితా! మాటల్లో పడి నేను పరిచయం చెయ్యడం మర్చిపోయాను. ఇతను మా అల్లుడు శ్రీ క్రాంత్ - రేఖ హజ్బెండ్” అంది గీత డ్రైవర్ సీట్లో కూర్చున్న వ్యక్తిని చూపిస్తూ, ఆవిడ మొహంలో ఏ భావమూ లేదు. అప్పటికి రజిత కారు దిగి డోర్ వేసింది.

“మా అల్లుడికి ఈ కల్చరల్ ప్రోగ్రామ్స్ అంటే అంతగా ఇంట్రెస్టు లేదు, ఏవో బయటి పనులు చూసుకుని టైమ్ కి వచ్చి మమ్మల్ని పీకప్ చేస్తానన్నాడు— అతను ఇంజనీర్....” గీత చెప్పే మాట లేవీ వినే దశలో లేదు రజిత. పాలిపోయిన ముఖంతో శ్రీ క్రాంత్ వైపు చూసుండగానే కారు రివ్వున దూసుకు పోయింది.

(ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర ఛార పత్రిక 28-8-'85)